Пам 'яті Володимира Кашки

Знову осінь, брате мій.
Час відтворення подій,
Час квитання.
Де ти заразі? Угорі
Зорі сходяться горіть.
Ти завжди відповідав
На усі мої питання.

Чай заварений стоїть,
Сиґаретка мерехтить.
Рільке. Вечір.
І бентежиться, тремтить
Черемшини гола віть,
Наче йдеться про любов
Та про інші вічні речі.

Я тут свічку запалив
І вина тобі налив.
(Золотого…)
Довго-довго так сидів,
Тільки ти — не відповів.
Не така вже й новина,
Але що кому до того…